

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek

COM(2011) 684 wersja ostateczna – 2011/0308 (COD)

(2012/C 181/15)

Sprawozdawca: **Paulo BARROS VALE**

Parlament Europejski, w dniu 15 listopada 2011 r., oraz Rada w dniu 29 listopada 2011 r. postanowiły, zgodnie z art. 50 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek

COM(2011) 684 final – 2011/0308 (COD).

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 8 marca 2012 r.

Na 479. sesji plenarnej w dniach 28–29 marca 2012 r. (posiedzenie z 29 marca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 125 do 2 – 8 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Streszczenie i wnioski

1.1 Ponieważ tkanka przedsiębiorcza UE zbudowana jest w głównej mierze z mikroprzedsiębiorstw oraz MŚP EKES przyjmuje z zadowoleniem wszelkie inicjatywy mogące prowadzić do poprawy funkcjonowania jednolitego rynku oraz ułatwianie bądź propagujące inwestycje i handel o charakterze transgranicznym. To małe i średnie przedsiębiorstwa w największym stopniu przyczyniają się do wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i innowacji. Są też najbardziej podatne na zmiany i transformacje.

1.2 Uproszczenia proponowane w ramach obecnego przeglądu wpisują się więc w cel strategii „Europa 2020” dotyczący zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, zasadę uproszczenia przewidzianą w komunikacie pt. „Akt o jednolitym rynku” i uznanie kluczowej roli MŚP w rozwoju gospodarczym, wskazanej w komunikacie Komisji pt. „Najpierw myśl na małą skalę” – Program „Small Business Act” dla Europy”.

1.3 Pełną harmonizację kryteriów dotyczących wielkości przedsiębiorstw w całej Unii Europejskiej (UE) należy przyjąć z zadowoleniem i zdaniem EKES-u trzeba ją rozszerzyć na tzw. mikroprzedsiębiorstwa. Powinno się zatem promować ramy prawne obejmujące wszystkie formy przedsiębiorczości. Ta ogólna harmonizacja, dzięki propagowaniu równości w całej UE, powinna stać się jedną z metod wspierania konkurencji.

1.4 Należy też podkreślić, że państwa członkowskie nie mogą żądać od małych przedsiębiorstw dostarczania dodatkowych informacji poza danymi wymaganymi w nowej dyrektywie. Tylko w ten sposób można w pełni osiągnąć cel uproszczenia, zakładany w omawianym przeglądzie, oraz realizować

go z korzyścią dla wszystkich, zabezpieczając interesy użytkowników informacji finansowej, czy to inwestorów, wierzycieli, państwa czy też szerzej – opinii publicznej.

1.5 EKES uważa, że po zabezpieczeniu wspomnianych wyżej interesów, proponowane uproszczenia i harmonizacja powinny zostać zastosowane także do celów podatkowych. Państwa członkowskie nie musiałyby wtedy żądać dostarczenia dodatkowych informacji w celu pobrania podatków. Poza tym banki należy uświadomić o zmianach i możliwości dostosowania stosowanych przez nie metod analizy do nowych zasad dotyczących sprawozdań finansowych, co pozwoli na uniknięcie konieczności dostarczania dodatkowych informacji.

1.6 Nie można oczekiwać, że samo uproszczenie sprawozdań finansowych będzie zachęcać do tworzenia przedsiębiorstw i poprawy otoczenia biznesowego. Cel ten można osiągnąć tylko pod warunkiem jednoczesnego zastosowania innych środków na rzecz wzrostu gospodarczego. Należy jednak przyjąć z zadowoleniem tę lub jakąkolwiek inną inicjatywę umożliwiającą zmniejszenie kosztów administracyjnych i kosztów utraconych możliwości oraz popierać wprowadzanie innych rozwiązań na rzecz ograniczenia biurokracji (chodzi m.in. o obowiązki dotyczące składania deklaracji, uzyskiwania licencji i koncesji itp.).

1.7 Jeżeli chodzi o ograniczenie kosztów zasobów ludzkich i finansowych, proponowane uproszczenia z pewnością uwolnią środki, które będzie można wykorzystać w innych obszarach działalności przedsiębiorstw.

1.8 Podkreśla i przyjmuje z zadowoleniem znaczenie zwolnienia małych przedsiębiorstw z obowiązku ustawowego badania sprawozdań, niezależnie od tego, czy są one spółkami akcyjnymi, ale uważa, że procedura ta powinna pozostać

obowiązkowa dla przedsiębiorstw zatrudniających przeszło 25 pracowników. Konieczność dopełnienia tej procedury pociąga za sobą znaczne koszty dla niektórych małych przedsiębiorstw, w związku z czym należy wyłączyć małe firmy nienotowane na giełdzie – niezależnie od ich formy prawnej – z obowiązku przestrzegania tej reguły. Przedmiotowa procedura powinna być fakultatywna, a także zależeć od decyzji wspólników lub akcjonariuszy.

1.9 Z drugiej strony jeśli procedury rachunkowe prowadzone są drogą elektroniczną, a do opracowania sprawozdań finansowych wykorzystuje się oprogramowanie rachunkowe dostępne na rynku, uproszczenia mogą w fazie początkowej prowadzić do znacznego zwiększenia kosztów związanych z koniecznością aktualizacji takiego oprogramowania.

1.10 Ponadto należy uwzględnić wpływ dostosowania formy gromadzenia dostępnych informacji na koszty ponoszone przez urzędy statystyczne lub podatkowe.

1.11 W większości małych przedsiębiorstw sprawozdania finansowe są w dalszym ciągu postrzegane jako zwykły obowiązek, nałożony prawem i służący administracji podatkowej. Choć mała wielkość firm może mieć wpływ na ten pogląd, ze względu na to, że często nie opłaca się w nich zatrudniać księgowych na pełen etat, głównym problemem jest brak przeszkolenia kierowników i dyrektorów wielu MŚP. Komitet zaleca więc i popiera kontynuowanie oraz wzmacnianie inicjatyw na rzecz szkoleń i podnoszenia świadomości przedsiębiorców w zakresie interpretacji dostępnych informacji, co może pomóc w uniknięciu wielu błędów w zarządzaniu wynikających z „działania na oko”. Jednocześnie warto zastanowić się nad przeszkoleniem specjalistów z biur rachunkowych, jako że to przede wszystkim one zajmują się sporządzaniem sprawozdań finansowych małych przedsiębiorstw. Należy też stymulować i wspierać szkolenie tych specjalistów w zakresie zmian w przepisach prawnych.

1.12 Jeżeli chodzi o obowiązek ujawniania administracji rządowej informacji o płatnościach, przez firmy działające w przemyśle wydobywczym lub zajmujące się wyrębem lasów, EKES z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie tego środka, lecz opowiada się za rozszerzeniem go na inne właściwe obszary. Ze względu na przejrzystość, informacje te powinny uwzględniać wszelkie przypadki działalności związanej z interesem publicznym zleconej podmiotom prywatnym, takie jak transakcje w dziedzinie sieci transportowej, wodociągowej, energetycznej i komunikacyjnej, a także hazard, gdy chodzi o duże sumy i najważniejsze usługi publiczne (oprócz hazardu).

1.13 Niektóre z postanowień rozważanej dyrektywy są sprzeczne z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF), szczególnie w wypadku uwzględniania w bilansie należnych lecz niewpłaconych wkładów na poczet kapitału podstawowego oraz odnośnie do maksymalnych okresów amortyzacji wartości firmy. EKES z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż we wniosku dotyczącym dyrektywy nie przewiduje się obowiązku wprowadzenia międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF) przez MŚP przed wyciągnięciem wszystkich wniosków z ich niedawnego zastosowania na poziomie ogólnoświatowym.

1.14 Nadal prowadzone są dyskusje na temat odrębnych zasad mających zastosowanie do mikropodmiotów. Ważne jest, by ramy regulacyjne dla mikropodmiotów były kompatybilne z ramami obecnie rozważanymi, aby uniknąć rozproszenia informacji w różnych dokumentach.

2. Kontekst wniosku

2.1 We wniosku dotyczącym dyrektywy proponuje się uchylene czwartej dyrektywy 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek oraz siódmej dyrektywy 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych i zastąpienie ich jedną dyrektywą w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek.

2.2 Przegląd ten wpisuje się w poszerzony zbiór inicjatyw Komisji na rzecz uproszczenia procedur wymaganych od MŚP w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych dla tego typu przedsiębiorstw, a także uzupełnia wniosek dotyczący dyrektywy z 2009 r. w sprawie sprawozdań finansowych mikropodmiotów. Sporządzanie sprawozdań finansowych jest uważane za jeden z najbardziej uciążliwych obowiązków ustawowych spółek, zwłaszcza dla mniejszych przedsiębiorstw.

2.3 O przeglądzie dyrektyw dotyczących rachunkowości wspomniano w komunikacie Komisji pt. „Akt o jednolitym rynku – Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania »Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego«” i uznano go za jedną z dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego oraz podkreślono znaczenie ograniczenia wymogów wykonawczych wobec MŚP, czy to na szczeblu europejskim, czy krajowym.

2.4 Cele przeglądu są następujące: ograniczenie i uproszczenie obciążeń administracyjnych związanych ze sporządzaniem sprawozdań finansowych, w szczególności dla małych przedsiębiorstw; zwiększenie jasności i stopnia porównywalności sprawozdań finansowych, co ma szczególne znaczenie dla przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną; ochrona użytkowników informacji finansowej; zwiększenie przejrzystości płatności na rzecz administracji rządowych dokonywanych przez przedsiębiorstwa przemysłu wydobywczego i przedsiębiorstwa zajmujące się wyrębem lasów pierwotnych.

2.5 Przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami takimi jak jednostki sporządzające sprawozdania finansowe, użytkownicy, podmioty ustanawiające standardy i organy władz publicznych, a także ocenę skutków. Wnioski są następujące:

2.5.1 Jeżeli chodzi o sporządzanie sprawozdań finansowych oraz powody, dla których jest ono postrzegane jako bardzo uciążliwe dla przedsiębiorstw (zwłaszcza mniejszych), zmienia się wymogi dyrektywy i tworzy się „mini-system” specjalnie dla małych przedsiębiorstw, ograniczający wymogi informacji dodatkowych, uelastyczniający wymogi ustawowego badania sprawozdań i zwalniający małe grupy z obowiązku sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

2.5.2 Następuje harmonizacja progów wielkości przedsiębiorstw, co zapewnia jednakowe traktowanie firm tej samej wielkości w całej Europie.

2.5.3 Liczba dopuszczalnych wariantów przewidzianych przez państwa członkowskie w zakresie przedstawiania informacji dodatkowych zostanie ograniczona, aby zharmonizować praktyki stosowane w UE i zwiększyć stopień porównywalności sprawozdań finansowych.

2.5.4 W uzupełnieniu wsparcia Komisji dla międzynarodowej Inicjatywy Przejrzystości w Branżach Wydobyczych (EITI) i zobowiązania podjętego w deklaracji zamykającej szczyt grupy G-8 w Deauville, wprowadza się wymóg ujawniania płatności firm na rzecz administracji rządowych, na poziomie indywidualnym i skonsolidowanym.

2.6 Jako sposób ochrony zainteresowanych stron przed ewentualnym zmniejszeniem zakresu dostępnych informacji, wprowadza się wymóg ujawniania danych na temat poręczeń i zobowiązań dotyczących transakcji między podmiotami powiązanymi. Obowiązek ten istniał już wcześniej w niektórych krajach.

2.7 Oczekuje się, że uproszczenie wymogów dotyczących rachunkowości dla MŚP przyczyni się do poprawy otoczenia biznesowego i zachęci do tworzenia przedsiębiorstw, co z kolei będzie miało pozytywny wpływ na tworzenie miejsc pracy. Jednocześnie dzięki oszczędnościom pochodzącym z ograniczenia kosztów usług zewnętrznych księgowych lub biur rachunkowych w wyniku uproszczenia, oczekiwać można pewnego negatywnego wpływu na zatrudnienie, lecz zdaniem Komisji środek ten nie będzie miał wpływu na ogólny poziom zatrudnienia.

2.8 Uproszczenie sprawozdawczości dla najmniejszych przedsiębiorstw nie powinno mieć negatywnego wpływu na wzrost. Wyższe koszty związane z powiększeniem danego przedsiębiorstwa nie są uważane za decydujący czynnik wpływający na decyzję o zmianie wielkości firmy.

3. Główne środki

3.1 W celu ograniczenia obciążeń administracyjnych związanych ze sporządzaniem sprawozdań finansowych wprowadza się specjalny system dla małych przedsiębiorstw, który ogranicza wymogi podawania informacji dodatkowych i przewiduje umieszczanie ich w formie przypisów do bilansu. Obowiązkowe informacje będą dotyczyć jedynie polityki rachunkowości, poręczeń, zobowiązań, zdarzeń warunkowych i umów nieuwzględnionych w bilansie, zdarzeń po dniu bilansowym nieuwzględnionych w bilansie; zobowiązań długoterminowych i zabezpieczonych; oraz transakcji między podmiotami powiązanymi. Choć jest to obowiązkowe w niektórych państwach członkowskich, większość z nich wprowadziła przepisy zwalniające od udzielania informacji na temat zdarzeń po dniu bilansowym nieuwzględnionych w bilansie oraz transakcji z podmiotami powiązanymi, co może prowadzić do obciążenia małych firm dodatkowymi obowiązkami. Jednakże uwzględnienie tego wymogu uważa się za konieczne, aby zrównoważyć ograniczenie dostępnych informacji i chronić ich użytkowników.

3.2 Wprowadza się harmonizację progów wielkości przedsiębiorstw z podziałem na firmy małe, średnie i duże (obliczanym na podstawie sumy bilansowej, wielkości obrotów i liczby zatrudnionych), co zapewnia jednakową klasyfikację w całej UE. Dzięki temu przedsiębiorstwa tej samej wielkości w różnych państwach członkowskich będą traktowane tak samo. Ograniczenie obciążeń administracyjnych, które jest celem niniejszego wniosku, zapewni jednakowe warunki przedsiębiorstwom tej samej wielkości we wszystkich państwach członkowskich.

3.3 Ustawowe badanie sprawozdań przestanie być obowiązkiem dla małych przedsiębiorstw. Zważywszy jednak na ich wielkość, wydaje się, że ogólnie rzecz biorąc, nie ma zagrożeń dla wymaganej przejrzystości sporządzania sprawozdań. Niezależne zatwierdzanie sprawozdań, nawet uproszczonych, wymóg przejrzystości ich sporządzania i dostarczania informacji zainteresowanym stronom, w tym dialog społeczny, pozostają niezbędne w małych przedsiębiorstwach.

3.4 Sporządzanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych nie będzie obowiązkowe dla małych grup (gdy spółka-matka i filie nie przekraczają po konsolidacji dwóch z przewidzianych kryteriów).

3.5 Obowiązkowe będą ogólne zasady istotności oraz przewagi treści nad formą, które wiążą się z ograniczeniem wariantów przedstawiania informacji dodatkowych przewidzianych przez państwa członkowskie, co pozwoli zharmonizować praktyki stosowane w całej UE, zwiększając stopień porównywalności sprawozdań finansowych.

3.6 Przewidziana jest nowa procedura dla dużych przedsiębiorstw i jednostek państwowych działających w przemyśle wydobywczym lub zajmujących się wyrobem lasów, dotycząca ujawniania płatności na rzecz administracji rządowych.

4. Uwagi

4.1 Z uwagi na to, że skutki obecnych obciążeń w zakresie sporządzania sprawozdań finansowych są znaczące, EKES popiera wysiłki Komisji na rzecz uproszczenia procedur za pomocą zasady „najpierw myśl na małą skalę”. Mikroprzedsiębiorstwa oraz MŚP najbardziej odczuwają obciążenia administracyjne i koszty utraconych możliwości związane ze sporządzaniem sprawozdań finansowych, a zatem wpływ uproszczeń będzie rozciągał się na zdecydowaną większość przedsiębiorstw europejskich.

4.2 Po prawie 20 latach od utworzenia jednolitego rynku Komisja wykazuje wolę uproszczenia procedur, które utrudniają życie przedsiębiorstw. Znaczenie wysiłków na rzecz uproszczenia jest oczywiste, więc cele z nim związane należy przyjąć z zadowoleniem i poprzeć. Należy jednak zachować ostrożność, aby pragnienie wprowadzenia uproszczeń nie prowadziło do przesady, aby nie zawieść zaufania zainteresowanych podmiotów i użytkowników informacji finansowej, a także aby w żaden sposób nie zagrozić dostarczaniu informacji tym jednostkom. Uproszczenie nie może rodzić potrzeby rozszerzenia informacji zawartej w sprawozdaniach finansowych

o inne dodatkowe elementy w celu spełnienia wymogów informacji podatkowej lub wymogów bankowych. W takim wypadku skutki byłyby szkodliwe i sprzeczne z celem wniosku, a także powodowałyby jeszcze większe koszty dla przedsiębiorstw, zobowiązanych do archiwizacji trzech rodzajów informacji do różnych celów: ustawowych, podatkowych i związanych z finansowaniem.

4.3 Jak w przypadku każdej zmiany, obecne propozycje będą wymagały dostosowań, które początkowo mogą nie spotkać się z powszechnym poparciem czy nawet przełożyć się na poważne skutki gospodarcze, jednak nieuchronnie doprowadzą do obniżki kosztów i do harmonizacji kryteriów oraz rodzajów informacji wymaganych w całej UE. Na początku mogą wystąpić negatywne skutki w zakresie kosztów związanych z elementami podstawowymi, takimi jak aktualizacja oprogramowania, szkolenia i dostosowanie zbierania danych podatkowych i statystycznych. Wysiłki te z pewnością zostaną szybko wynagrodzone dzięki korzyściom wynikającym ze zmian. Należy zatem poprzeć starania na rzecz uproszczenia, a w tym celu znacznie może pomóc połączenie tych środków z innymi środkami promującymi szkolenia i podnoszenie świadomości przedsiębiorców, księgowych i użytkowników informacji zawartych w sprawozdaniach finansowych.

4.4 Szczególne znaczenie we wniosku ma zwolnienie małych przedsiębiorstw z obowiązku ustawowego badania sprawozdań, niezależnie od tego, czy są to spółki akcyjne czy też nie. EKES nie popiera tego wyłączenia dla przedsiębiorstw zatrudniających przeszło 25 pracowników, gdyż badanie sprawozdań przez niezależny, akredytowany organ stanowi dla MŚP znaczącą pomoc i gwarancję. Pełni ono społeczną funkcję ustalenia prawdziwości sprawozdań finansowych, co jest warunkiem koniecznym w społeczeństwie, które w dużym stopniu opiera się na wynikach uzyskiwanych przez przedsiębiorstwa działające w warunkach gospodarki rynkowej. Środek ten pociągnie za sobą rzeczywiście znaczące skutki finansowe dla przedsiębiorstw nienotowanych na giełdzie, zobowiązanych do dopełnienia tej procedury ze względu na ich formę prawną, a nie wielkość. Nie ma sensu, by małe przedsiębiorstwo nienotowane na giełdzie i w związku z tym niezobowiązane do spełnienia obowiązkowych wymogów w zakresie ujawniania i przejrzystości, związanych z notowaniami na giełdzie, było poddane kosztownym procedurom tylko dlatego, że wybrało formę osoby prawnej, która pociąga za sobą te wymogi. Ustawowe badanie sprawozdań powinno służyć adresatom sprawozdań finansowych, a nie tylko ślepo spełniać wymogi prawne związane z określoną formą prawną przedsiębiorstwa. To wspólnicy i akcjonariusze, kierownicy i administratorzy małych przedsiębiorstw powinni decydować o poddaniu sprawozdań ustawowemu badaniu, zaś państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości nałożenia tego wymogu, w związku z czym nie będą konieczne zmiany prawa krajowego dotyczącego ram prawnych w zakresie form przedsiębiorstw.

Ustawowe badanie sprawozdań mogłoby być wymagane w przedsiębiorstwach zatrudniających przeszło 25 pracowników.

4.5 Zgodnie z opinią w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek w odniesieniu do mikropodmiotów, EKES przyjmuje z zadowoleniem propozycję uproszczenia procedur jako bodziec dla przedsiębiorczości i konkurencyjności, przyczyniający się do urzeczywistnienia jednolitego rynku. Z zadowoleniem przyjmuje też wysiłki na rzecz standaryzacji poprzez wprowadzenie uproszczeń we wszystkich państwach członkowskich, co Komitet poparł we wspomnianym dokumencie.

4.6 Kolejną innowacją, na którą warto zwrócić uwagę i która w dużej mierze przyczyni się bez wątpienia do promowania jednolitego rynku, jest określenie kryteriów wielkości przedsiębiorstw i ich stosowanie we wszystkich państwach członkowskich. Tylko w ten sposób można zapewnić równe traktowanie w całej UE przedsiębiorstw tej samej wielkości. Jednakże kategorie wymienione w art. 3 dyrektywy nie obejmują mikroprzedsiębiorstw, co jest sprzeczne z definicjami obowiązującymi w niektórych obszarach, takich jak pomoc państwa, udział w funduszach strukturalnych i programach wspólnotowych. Ta kategoria przedsiębiorstw uważana jest za źródło dynamiki przedsiębiorczości i tworzenia miejsc pracy, a także uwzględniona w zaleceniu nr 2003/361/WE. W dyrektywie należy więc uwzględnić definicję kategorii mikroprzedsiębiorstw, która znajdzie zastosowanie w ramach tego samego dokumentu, do wszystkich kategorii przedsiębiorstw powszechnie stosowanych w UE.

4.7 W odniesieniu do mikroprzedsiębiorstw trwają dyskusje nad wnioskiem w sprawie dyrektywy z 2009 r. dotyczącej tych podmiotów. Taki podział na dwa dokumenty dotyczące tego samego tematu wydaje się nie mieć sensu. Rozproszenie informacji pociąga za sobą koszty i powoduje dezorientację użytkowników, czego należy i można w tym przypadku uniknąć. Ważne jest zatem, by ramy regulacyjne dla mikropodmiotów były kompatybilne z obecnym wnioskiem dotyczącym dyrektywy, a nawet z nim połączone, aby uniknąć rozproszenia i konieczności sięgania przez przedsiębiorstwa i przez księgowych do różnych dokumentów.

4.8 Jeżeli chodzi o kwestię ujawniania płatności na rzecz organów rządowych, może wystąpić opór co do zastosowania tego środka w innych sektorach działalności w interesie publicznym lub obejmujących koncesje publiczne, obok tych przewidzianych dla przemysłu wydobywczego i leśnego. EKES uważa jednak, że należy do tego dążyć, zważywszy na relacje między przedsiębiorstwami a sektorem publicznym w zakresie transakcji związanych z sieciami transportowymi, wodociągowymi, energetycznymi i komunikacyjnymi, a także hazardem. Wprowadzenie tego środka ma charakter innowacyjny, lecz może i powinno pójść dalej.

4.9 Wydaje się, że niektóre postanowienia są sprzeczne z MSSF, i to w momencie, gdy większość krajów UE przyjęła już standardy międzynarodowe, choć nie są one powszechnie obowiązkowe w Europie dla MŚP. MSSF są obowiązkowe

podczas sporządzania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw wymienionych w wykazie, widoczna jest też tendencja do ujednolicenia praktyk księgowych za pomocą tych standardów, w obecnej dyrektywie należy więc ją uwzględnić. Warto tutaj wskazać na sprzeczności występujące w dwóch kwestiach: uwzględniania w bilansie, w rubryce dotyczącej kapitału podstawowego, należnych lecz niewpłaconych wkładów na poczet

tego kapitału oraz maksymalnych okresów 5 lat amortyzacji wartości firmy. Kiedy wyciągniemy już wszystkie lekcje z międzynarodowego wdrażania najnowszych standardów MSSF i jeśli skorygowanie tych dwóch nieścisłości nie będzie niekompatybilne z uproszczeniem procedur, należałoby uzgodnić zasady stosowane w UE z przyjętymi standardami międzynarodowymi.

Bruksela, 29 marca 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
